

Основ потраживања тужилаца у парницама по тужби против Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, са захтевом за исплату разлике између исплаћене накнаде погребних трошкова након смрти корисника права на пољопривредну пензију до висине накнаде која је прописана чланом 75. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, је накнада штете коју је тужени проузроковао неправилним радом, у смислу одредбе члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, тако што је неправилно применио одредбу члана 75. Закона о пензијском и инвалидском осигурању и исплатио им накнаду погребних трошкова у nižем износу од припадајућег по тој одредби Закона.

Суд је надлежан да решава ову правну ствар у смислу одредбе члана 1. Закона о парничном поступку, јер се ради о имовинско-правном захтеву тужилаца за накнаду штете, односно предмет овог спора није оцена законитости решења туженог, у смислу одредбе члана 98. Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Застарелост се цени у смислу одредбе члана 376. Закона о облигационим односима. моменат сазнања за штету је моменат пријема износа накнаде исплаћене од стране туженог, што је уједно и моменат када је тужилац имао право на накнаду у смислу одредбе члана 186. истог Закона, јер је то тренутак настанка штете.

Месна надлежност је изборна и може бити заснована по избору тужиоца, како у смислу одредбе члана 40. став 2. ЗПП, тако и у смислу одредбе члана 54. истог Закона.

Активно је легитимисано лице које је сносило погребне трошкове, а то је обично наследник преминулог пољопривредног пензионера

(правни закључак усвојен на заједничком састанку представника Грађанских одељења и Одељења за радне спорове Апелационих судова и Привредног апелационог суда, одржаном дана 22.02.2016. године у Београду)